

# HJORTEVILDT I BRUNST

## Hold afstand!

Tamme dyr tror mennesker er artsfæller – derfor kan de være farlige i brunsttiden. Dyr med naturlig skyhed overfor mennesker trækker væk, hvis vi kommer for tæt på, men tamme dyr kan opfatte os som en af deres egne og derfor også behandle os som sådan. Derfor kan en brunstig hjort finde på at angribe, hvis man kommer for tæt på hans hinder. Især sikaerne kan være farlige, og det er sjovt nok, fordi sikavildtet lettere bliver tamme, men samtidig er mere aggressive. Vær derfor ekstra opmærksom overfor sikavildt.

## Hårdt at være hjort

Brunsten er en hård tid for en hjort i sin bedste alder. Hjorten har så travlt med at parre sig og brøle, for at forsvare sine hinder mod omstreffende unge hjorte, at han stort set ikke tager føde til sig i halvanden måned. Han taber derfor voldsomt i vægt.

Sidst i brunstperioden vil en gammel hjort tit være så afkræftet, at han må opgive det stærke forsvar. Det er det øjeblik, de unge hjorte venter på. Nu kan de også komme til at parre sig med en af de eftertragtede hinder.



Sikavildtet er normalt i brunst fra september til december, men enkelte hinder kan komme i brunst allerede i maj. Det er en lang brunstperiode sammenlignet med andre hjortearter i Danmark. Hjortene opsøger de samme brunstpladser som tidligere år. Med forbenene og geviret graver de brunstgruber, hvor de tisser og sprøjter sæd i. Sammen med vand bliver det til et pløre som de efter-



følgende ruller sig i (søler). Hinden, der bliver tiltrukket af den særlige hjortedeodorant, opsøger hjorten på brunstpladsen, hvor parringen foregår.

Sikahjortens brøl i parringstiden begynder som en stønnen, der går over i et skrig i stadig stigende tonehøjde. Det gentager den én til fire gange, efterfulgt af en pause på 10-20 minutter. Nogle gange kan det lyde som et menneske, der skriger.

Dåvildt er i brunst fra oktober - november. Her søger hjortene hen til brunstpladserne, som de bruger år efter år. Tit er der flere pladser tæt ved siden af hinanden, som tilsammen udgør brunstarenaen.

Hver hjort forsvare én brunstplads, og på store arenaer er det de stærkeste hjorte, der tilkæmper sig pladserne i midten. På brunstpladsen laver hjorten, ved hjælp af forben og gevir, en brunstgrube, som

han sprøjter til med sædvæske og urin. Det er en parfume, der kan trække dåerne til. De brunstige dåer opsøger selv den hjort, de vil parre sig med på arenaen. De lægger sig i hans brunstgrube, hvor der hos en stærk hjorte er plads til 10 -15 dåer. Hjorten parrer sig med dem alle.

Dåhjortens brunstbrøl er en række dybe, kraftige, hostende og snorkende lyde.